

O zrození vesmíru a stvoření duší

<https://shambavedi.blogspot.com>

Vyjádření autorky:

"Odpovědi přišly prostřednictvím lucidního snu a mnohým budou připadat jako sci-fi.

Ostatně, tajemství paralelních světů a časových mezer se týkají nadpřirozena, a věda jako taková, je popírá. Nelze je dokázat. Dodnes zůstávají v oblasti fantazie a mystiky nebo v teoriích, které jsou považovány za pseudovědecké."

Valeria Kolcova "Shambhala" © 2012-2025

Dne 28.10.2024 se mi dostalo sdělení, že tyto převzaté lucidní sny jsou částečně výstižné. Ne zcela odpovídají skutečnosti. Čtenář sám posoudí, které texty jsou uvěřitelné a které méně.

Příběhy překládal google, dle možnosti doladuji do českého jazyka.

Bohumír Tichánek

~ ~ ~

Téměř všechna náboženství tvrdí, že člověk má duši a že Stvořitel nebo Bůh tvoří duše.

Co je tedy duše? Mají jiné živé bytosti duši? Nebo snad kameny, řeky, jezera, hory mají také duši? Šamanismus například nepopírá přírodní duchy. Jak se liší duše od ducha? Pokračuje Stvořitel ve vytváření nových duší nyní? Jak rodí duše? Mohou se pozemské duše inkarnovat do jiných světů a naopak?

Odpovědi na tyto otázky přišly prostřednictvím lucidního snění, takže je na každém, zda těmto informacím věří nebo ne. Mnozí dokonce pochybují o existenci duše. Je to jejich volba a jejich cesta. Dogmatici náboženství jdou svou vlastní cestou a neměli bychom je za to odsuzovat. Pravda je pro všechny. Jen je zde uveden jiný způsob poznání a možná se pro někoho tato informace stane dalším objevem ...

*

... Za šeríkového svítání se do řady roztáhl průvod horských pásem. Ledové krystaly vrcholů hleděly dostat se ke hvězdám, které již vybledly za tmy, před svítáním. Svobodný orel roztáhl křídla nad soutěskou. Vítr se láme v rokli – jež ruší proudění. A nemá sil, aby přetrhl tenkou nit visutého mostu, jenž překonává útesy.

První sluneční paprsky se opřely do skal. Vtom se ohnuly, jako pestrobarevná duha nad šploucháním potoka, a vztyčily nový most, spolehlivý.

Ve vzdálené skále se objevila štěrbina a k ní vedou duhová vlákna...

Najednou, poryvem větru, se mne zmocnila podivná síla a odnesla do ní, do té rozsedliny ve skalách.

Je to vchod do jeskyně. Temnota staletí. U vchodu prší kapky. A kořeny stromu se pevně držely balvanů.

Ale co se to mihne v dálí, v té temnotě jeskyně...? Všude je tma a klenbu drží stalagmity. Nahoru vede strmé schodiště, odkud se lije světlo. Ale před námi je zeď... A září nazelenalým světlem. Pulsuje, pokmitává...

Najednou... - jako by tu žádná zeď nebyla, nebo se stala průhlednou, nebo se jen zdála. Celá je pryč! A otevřela se nová hala... A uprostřed haly... želva. Obrovská socha, jak živá, oči jsou napůl zavřené... Ale nazelenalé světlo se valí všude a zjevně z těchto očí...

Ze zelených očí najednou vše osvitil blesk. V protější stěně, kam se želva podívala, se ihned otevřel průchod a vše žhne září...

Ale kdo to je? Náhle se v září objevil muž v nějakém oblečení, podobném starověké čínské zbroji. Ale... je to člověk?

Jeho podivný obličej je spíše želví než lidský. Ale hluboký pronikavý pohled zlatožlutých očí byl lidský.

Už jsem se s ním někde setkala... (Viz téma: “ [Jazyk vesmíru](#) ”).

„Ano, samozřejmě, viděli jsme se,“ - náhle, aniž by otevřel ústa, tiše řekl někdo, jenž vstoupil někam do mého vědomí.

„Minule jsem tě pozdravil na lodi Civilizace želvího klanu. A tehdy jsem vyprávěl o jediném jazyce Vesmíru, který znají všechny Jeho kapky, kterým říkáte Duše.

Dnes mluvíme o samotné povaze Duší a o vesmírech, i když vám o tom zde již bylo řečeno více než jednou, ale stále je tu něco, co potřebuje objasnění.

Přišel jsem, abych vás dovedl ke zdroji vědění, jenž je uložený v naší galaxii, a k jejímu správci. Řekne vše ve vašem jazyce a vašich conceptech a bude je nazývat svými impulsy k vašemu porozumění, jak to nyní dělám já, když mluvím vašim jazykem.

Přenést do trezoru pomůže tento portál, chovaný kamennou želvou, ponechaný zde z dob stavby posvátného Kailase. Branami prochází pouze zástupci našich rodin a ti, které doprovázíme. V opačném případě se portál žádným způsobem neotevře.“

A potom se zář stala ještě jasnější a proměnila se v neodolatelnou sílu, která nás v určitém okamžiku vtáhla do sebe a vše kolem zcela zalila měkkým světlem a teplem.

Pak se náhle světlo rozplynulo jako hustá mlha a my jsme se ocitli před vchodem do nějaké majestátní budovy.

... Ale počkat, kde to jsme? Na světle šedém nebi, pokrytém zvláštní strukturou mraků jako plástvemi, se v jasných paprscích modrého Slunce pyšní obří měsíc. Zobrazuje moře a barevné kontinenty pokryté duhovými mraky. V dálce je vidět další tmavě zelený... menší měsíc.

Rozlehlá krajina je také bizarní a neobvyklá. Fialové stromy, zelené květiny, stříbrná tráva a... měkké skály. V dálce je vidět jakési průsvitné koule, obří velikosti, a duhově zářící pyramidu.

Úžasné zaoblené hory a zlaté jezero, na jehož břehu stála budova, před jejímž vchodem jsme se octli.

Trochu to připomínalo vícepatrový indický chrám s tisíci soch podivných tvorů, s křídly i bez nich, zvlněných i s želvími krunýři, želv s dračími tlamami a dalších.

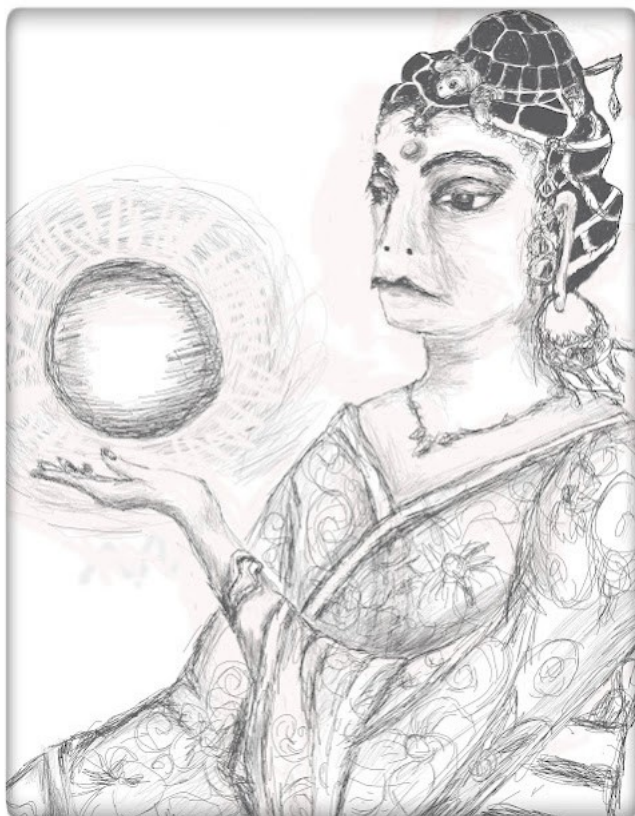
Nad některými prvky složité architektury visely střechy zakřivené jako na čínských pagodách.

Když jsme se přiblížili k širokému schodišti vedoucímu dovnitř, ukázalo se, že se schody pohybují jako na eskalátoru, ale zároveň ty horní mizely do prázdna a dole se objevily nové.

Také obrovské dveře se samy otevřely a my jsme se ocitli v gigantické hale, kde vše mihotalo tajemnou nazelenalou září.

Všude stály neznámé podivné předměty, zřejmě nějaká zařízení.

Ale neměla jsem čas nic zvažovat, protože se přímo před námi zhmotnila žena právě s želvím obličejem. Ale její rysy byly něžnější, velké zářivé oči se skrývaly pod sklopenými víčky. Ta žena byla oblečená nějak... japonsky. Dlouhé hedvábné roucho bylo přepásané širokým pásem obi. Hlavu zdobila zvláštní zlatá pletená síť v podobě želvy, do které byly vtlačeny silně kudrnaté tmavé vlasy. Dlouhé ušní laloky, dotýkající se ramen, byly zdobeny zlatými spirálami náušnic a zelenými kameny, které odrážely lehce nažloutlou pokožku tváří.

Ale zatímco jsem se na to dívala - můj společník... zmizel, jednoduše se rozplynul ve vzduchu. Spousta lidí se tu pohybuje podivně. Jsou zde, a nyní zmizí a objeví se na úplně jiném místě...

Žena se usmála a pozvala mne gestem k sobě. Je to zvláštní, ale prostředí se během okamžiku změnilo, stihla jsem si všimnout jen jakéhosi fialového záblesku a je to. Nyní jsme již v jakési místnosti se zaoblenými stěnami, plynule přecházejícími do stropu a podlahy. Zdá se, že jsme toliko zmizeli na jednom místě a objevili se na jiném...

Místnost byla úplně prázdná. Měkký materiál pokrýval jak stěny, tak podlahu a strop. Ale pak žena natáhla ruku před sebe a prostor uprostřed místnosti se rozdělil, ve vlnách, jako by se dotkla určité fólie nebo hladiny vody.

Místnost se okamžitě rozzářila zlatým světlem a v místě, kde se žena dotkla, se jako ve stavu beztlíže vznášel ideální krystal s tisíci fasetami. Hořel jako diamant, zářil.

Moje spoléčnice opět udělala nějaký sotva znatelný pohyb a za zády jsem ucítila měkkou oporu, nohy mi visely ve vzduchu, jako bych se posadila do nějakého hlubokého křesla. Obytný prostor se stal elastickým a získal různé tvary...

Zde se Země oddělila od krystalu. Ano, malá pozemská koule pomalu rotovala ve vesmíru, následovaná... Sluncem. Další planety. Nyní se ale mnohonásobně zmenšily a před námi už visí obživlý model galaxie Mléčné dráhy.

Odsud to ale kamsi odletělo, ve vesmíru se objevovala a mizela jedna za druhou galaxie, hvězdné mlhoviny, jakoby odlétaly, až se objevila další hustá světelná galaxie pravidelného kulovitého tvaru. Zde se začala zvětšovat, celý prostor zaplnily nejmenší kopie hvězdokup, svítící oblaka plynu a duhové světlo. A teď se před námi vznáší jedna obrovská modrá hvězda a kolem ní rotují v kupách různé planety. Hvězda se stále vzdaluje. Vpředu je jedna z planet. Je krásná v duhové záři. Kolem ní se točí několik dalších planet a několik obrovských umělých stanic, jež připomínají planety. Obří lodě odlétají z těchto stanic v podobě koulí, jež se přeměňují v disky. Od těchto lodí se někdy oddělují menší i nejmenší lodě, které se snášejí na různé planety. Spojení mezi planetami je trvalé a velmi rychlé, avšak obrovské lodě někdy mizí přes zářící portály, které před sebou otevírají jakýmsi paprskem v prostoru.

„*Toto je náš svět,*“ řekla mimozemšťanka v mé mysli, aniž by otevřela ústa. Její hlas byl překvapivě jemný a šelestivý.

„*Žijeme v této galaxii od vás vzdálené. Nemáme podmíněné názvy jazyků, takže vám nemohu říct její jméno, leda byste si představili obrázek, jaký nám ukázal krystal znalostí, anebo přehrát melodii.*“

A pak krystal vydal jakýsi harmonický trylek.

„*Takhle zní znak naší galaxie,*“ řekl mimozemšťan, „*A tak váš*“ – a pak zazněla další hudební fráze, ale ve srovnání s první uzavřenou, to znamená, která začínala a končila jednou notou, tato (Překl.: *pozemská*) hudební fráze byla podivně přerušena, čímž podmínila nedodělanost.

„*Správně,*“ promluvila žena znovu, „*vaše galaxie je spirální, což znamená, že stále buduje své hlavní tělo, kdežto naše je již postavená a má kulový tvar. Nyní se vyvíjí a vytváří vzorce inteligence a možností. Pro vás jsou to možná jen krásná slova. Ale nemáte konvenční koncepty svého jazyka k popisu vývoje kulových galaxií.*“

Navíc nemáte žádné koncepty pro popis sférických vesmírů. Ach ano, úplně jsem zapomněla, nemáte ani ponětí, že vesmír není sám. Ale ve světě je všechno jako druh matřjošky. Větší je vyplněno malým, ale naopak je samo malé pro větší struktury. Víte o makrosvětě a mikrosvětě. Ale konec konců, makrokosmos, pokračuje makro do nekonečna, stejně jako mikro pokračuje do nekonečna, a někde existuje určitý bod, ve kterém se **super-super-makro** stává **super-mikro**. Ale tento podmíněný bod je **za hranicemi chápání** nejen vašeho vědomí, ale dokonce i vědomí vyšších civilizací ve srovnání s vámi. Je to za hranicemi Vesmírů a Nadvesmírů, za hranicemi největších Absolutních nebo Stvořitelů Vesmírů a Nadvesmírů. Prostě existuje, jak byste hypoteticky řekli, jako základní kámen Bytí a sám o sobě nemá rozměr, prostor a čas.

Pokud se někdo pokusí porozumět tomu, co bylo řečeno, pak to bude pravděpodobně velmi obtížné, ale jogíni na Zemi měli vzhled do tohoto poznání.

Ale nechodme tak daleko. Stačí říci, že náš **spirální vesmír** není sám. A naše **galaxie**, i když je **sférická**, je součástí našeho spirálního Vesmíru spolu s vámi.

Vesmíry, stejně jako galaxie, mají stejnou strukturu, tedy spirální nebo sférickou. Mladé mají spirálovitou strukturu, kulovité jsou ty, které prožily více cyklů reinkarnací. Slovem reinkarnace vesmírů mám na mysli cykly jako Den a Noc Brahmy, které procházejí naším vesmírem a vy je **v Indii nazýváte manvantarami**. Náš spirální vesmír má od svého oddělení od Otce (nebo Matky) pouze 33 takových cyklů, v těchto konceptech nejsou žádné genderové rozdíly. Otcem nazývám starověký sférický vesmír, který sousedí s naším. Před 33 manvantarami se zrodil náš vesmír, vycházející z otcovského (nebo mateřského). Na úrovni vesmírů pohlaví neexistuje.

Takto se množí Vesmíry, které jsou dohromady podobné veleobrovské mýdlové pění v prostoru Nadvesmíru. Mimochodem, samotný Nadvesmír je také neuvěřitelně gigantická stavba. Existuje také mnoho vesmírů, také se množí a existují také ve formě bublin, jako pěna. A tak dále do makrokosmu, o kterém jsem mluvila na začátku.

Navíc všechny tyto útvary od superobrovských po mikroskopické, z mikrokosmu, jsou ztělesněním toho, co nazýváte slovem Duch. Vše, co vy i my vidíme jako fyzickou hmotu, a pro vás je to hmota světů vyšších a i nižších, jsou to pouze obaly Ducha. Duch - spolu se schránkami takzvaných mentálních, kauzálních, átmanických a dalších těl - je Duší. Tyto obaly, kterým říkáte jemnohmotná těla, jen zvětšují zrno ducha zrozeného z Absolutna. Duše se vyvíjí a zdokonaluje prostřednictvím reinkarnací v různých světech Vesmíru, počínaje světem nebo královstvím atomů, prochází královstvími kamenů, rostlin, zvířat, **inteligentních** bytostí (ve vašem světě jsou to **lidé**), božstev atd. k samotnému Absolutnu. (Překl.: Neříká „jenom“ lidé).

Takže Duše, nebo spíše **Duch našeho Vesmíru, je samotné Absolutno nebo Bůh nebo Stvořitel**.

Každý duch se vyvíjí z nejprimitivnějších forem zrna ducha, které jsou rozmetávány Duchy vesmírů nebo Absolutna, pokud se může projevit sám v sobě během Dne Brahmy.

A postupně, každé vyvíjející se zrnko ducha roste do inteligentních forem, a pak do božských forem, a pak do forem planetárních a hvězdných duchů, galaktických duchů a do té samé formy

ducha absolutna nebo vesmírů, oblékající si právě ty obaly, o kterých jsem mluvila, a s jejich pomocí mění svá vědomí.

Jakmile se v jakémkoli vesmíru objeví někdo, komu se podařilo vědomím dospět k samotnému Absolutnu tohoto Vesmíru, Absolutno dosáhne nové úrovně vývoje. Stává se Vesmírem – Otcem. Fyzikálně se to projevuje změnou jeho spirálních struktur na takřikající kulové. Zákony vírů a potenciálních rozdílů se mění v jiné zákony existence, které vám ještě nejsou známy a nemohu vám je vysvětlit, protože nemáte potřebné pojmy a představy.

Přitom se dětský univerzální vír nového Vesmíru odděluje od Vesmíru Otce. Všechny mladé vesmíry mají spirální strukturu, dokud nezrodily Syna. Náš vesmír je stále v tomto mladém věku.

Tak Duch, který dorostl do stavu Absolutna, se rodí svým Otcem Absolutnem již jako novorozený Vesmír a stává se samotným Absolutnem - synem a odděluje se od Vesmíru Otce jako samostatný Vesmír.

Právě v této fázi už ze sebe dokáže rozstříkovat své kapky neboli zrnka duchů. Jako květ dává semena, on jako velký květ života dává semena. Právě v této fázi **se Stvořitel rodí z Ducha**. Duchové božstev, učitelé, planety a hvězdy, galaxie a metagalaxie nemohou tvořit ani rodit zrna Duchů, protože ještě nedozráli do určitého stupně Stvořitele. A pouze Duch, plně zralý a vyvinutý do této fáze, po dosažení úrovně vědomí Vesmíru se může oddělit od Otce - od jiného Vesmíru a sám se stát Stvořitelem, to znamená začít tvořit již sám ze sebe, ze svého Ducha, rozsévající svá zrna Duchů, kteří se v něm zformovali v procesu jeho vývoje, když byl ještě v lůnu Otce.

Nevím, jestli vám toto vysvětlení bude jasné, ale takto mohu vysvětlit zrození Vesmírů s vašimi pojmy, tímto způsobem.

Stejně tak se rodí rozsáhlejší formy Nadvesmírů, sestávající z Vesmírů. Ale to je příliš daleko od vaší reality.

Hypoteticky řečeno, ve vašem chápání **každá z vašich duší** může a musí dosáhnout stavu nejen říše božstev, Učitelů, planetárních či hvězdných Duchů či Duchů galaxií, ale také úrovně samotného Absolutna, aby nejen **znovu s ním splynula**, ale také aby se mohl **zrodit nový vesmír**.

Dosud za 33 manvantar se to ještě nestalo. Všichni velcí Učitelé a božstva, planetární a galaktičtí duchové našeho Vesmíru jsou stále ještě na cestě. Však v univerzálním měřítku je 33 manvantar hlubokým dětstvím, je to příliš krátké období.

Ale právě když alespoň jeden z duchů našeho Vesmíru dosáhne stavu, ve kterém se může zrodit nový Vesmír, stane se i náš Vesmír Otcem a obdrží sférickou strukturu, což znamená **nemožnost** involučních procesů vědomí **vedoucích k projevy tzv. zla** v celém Vesmíru. Čili tím, že se každý zdokonaluje, přibližuje světelný svět Vesmíru! Zdokonalováním sebe sama každý mikron vylepšuje samotný Vesmír, zdokonaluje Boha. Bůh je dokonalý v každém svém zrnku! Právě toto poznání se skrývá za tolik nepochopitelným „moudrým“ slovním spojením „zlepšit se a tím změnit svět“.

Ale dokud Duch nedoroste do stavu Absolutna nebo Stvořitele, dokud se nevtělí do těla nového

Vesmíru, nemůže ze sebe vytvářet zrnka duchů. Ještě nedozrál, stále takříkajíc kvete, i když je to Duch planety, hvězdné soustavy nebo galaxie. Jednoduše nemá fyzickou schopnost zrodit ze sebe zrnka duchů, podle vašich představ. Protože slovo „fyzický“ je zde samozřejmě nevhodné, ale jiné jsem ve vašem chápání nepochytil.

Proto nyní mluvíme pouze o našem mladém Vesmíru, našem Absolutnu nebo našem Bohu. Všichni jsme jeho částmi, všichni jsme zrny jeho Ducha, a ne zrny duchů Galaxie Mléčné dráhy nebo naší galaxie nebo galaxie Andromeda, kterou znáte a tak dále. My, vy, **jsme byli zrozeni Absolutnem, a ne Duchem galaxie**, natož snad duchem hvězdného systému nebo shluku hvězd, řekněme Orionu nebo systému Sirius nebo vašeho Slunce. Každý byl zrozen Absolutnem, ne duchem planety. Váš Otec je Absolutno, ne Duch Slunce, Země nebo Mléčné dráhy. My všichni a vy jsme částice Absolutna, je v nás rozptýleno, ale zatímco existujeme, je nevědomé, a když jsme splynutí, dostává sebeuvědomění. To se děje během Nocí Brahmy. **Pouze během noci Brahmy získává Absolutno seberealizaci!**

V přírodě neexistují čistě pozemské duše, nebo duše pozemského řádu, jak říkáte. Všechny duše pocházejí z vesmíru, všechny duše jsou generovány Absolutnem jako jeho zrna. Planetární duchové a duchové hvězdných systémů a dokonce ani galaktičtí duchové nemohou zrodit duše ze sebe nebo z čehokoli jiného. Absolutně všechny duše tohoto Vesmíru jsou zrozeny Duchem tohoto Vesmíru z Něho, jsou jím rozprášeny jako semena ducha. Opakují, protože tohle je pro vás asi strašně těžké pochopit.

Všechna tato zrna neboli duchové se vyvíjejí a vytvářejí na sobě **schránky** takzvaných **jemnohmotných těl**. Tak se Duch zrna Absolutna, což je Duch oddělený od Absolutna, **stává Duší. Duše je Duch oddělený od Absolutna a který sobě vybudoval obaly svým vlastním vývojem**. Zároveň se pravé vědomí, setrvávající v Duchu této kapky Absolutna, začíná projevovat jako osobnost, která se zformovala, to znamená realizuje se již jako část, a ne jako celek.

Někdy se setkáte s názorem, že každé jemnohmotné tělo má **své** vědomí. Ale to je iluze. Vědomí Ducha každému člověku, každé kapce Absolutna je jediné. Ve svých obalech prostě projevuje sebe, tak jak to jeden každý umožňuje.

Ten obal, který nazýváte fyzické tělo, umožňuje velmi málo. Být v něm, vědomí si nemůže vzpomenout na své minulé inkarnace, vidět aury jiných bytostí a podobně. Za všechno může **fyzický mozek, který blokuje přístup k poznání duše**. Přitom **je vaše vědomí na Zemi, když jste ve fyzickém těle, stále totéž vědomí Ducha**, oddělené od Absolutna, a nic jiného. Jen to blokuje spousta parametrů. A to, co nazýváte podvědomím nebo nadvědomím, jsou jednoduše aspekty vašeho sjednoceného vědomí, blokované fyzickým mozkem.

Vědomí je informace plus pocity a sebeuvědomění. Zhruba se to ale dá srovnat se znalostní bází – pojmem, který znáte z vašeho počítačového věku. A fyzický mozek lze zhruba srovnat s hardwarem počítače. Navíc je tento hardware takový, že nemůže přistupovat k celé znalostní bázi vaší osobnosti. Nemá dostatečný výkon procesoru, nemá dostatek RAM a tak dále a tak dále. Vystačíte si tedy s ořezem, který tento počítač dokáže zobrazit.

Faktem ale je, že tenčí skořápky Ducha, kterým říkáte jemnohmotná těla, jsou také určitým

způsobem takové počítače. A každý z nich má své vlastní specifické schopnosti pro reprodukci informací z této znalostní báze. Každý je v určitém stavu naladěný na určité funkce – ať už jde o fyzické, astrální, mentální a další podle vaší klasifikace. Toto jsou „chytré“ (ve smyslu vašeho moderního pojetí „chytrého domova“) obleky pro existenci Ducha nebo Vědomí v různých světech. Zároveň také zaznamenávají zkušenosti nashromážděné duchem během těchto pobytů, což představuje společný karmický záznam.

Nejhrubší neboli fyzický plášť a jeho podklad – odlitek, kterému říkáte **éterický dvojník**, se neustále mění, opotřebovává a odhazuje, tomu říkáte reinkarnace. Ale právě život v nich vytváří záznam karmy a vašich zkušeností, je to jako záznamové zařízení. Podle tohoto principu fungují i tenčí těla, jen k jejich odhození dochází mnohem méně často. Stejně astrální tělo můžete nosit miliony let, než ho opotřebujete, mezitím tvoříte a vybudujete si nové, pomocí svých zkušeností. To samé s těmi tenčími.

Tak je postavená duše. Neustále se vyvíjí a tím žije. Zastavení seberozvoje vede ke zničení tenkých obalů bez budování nových, to lze nazvat degradací nebo pádem, což vede k úplnému zničení všech obalů hledaného zrnka Ducha, do jeho nevědomého stavu. Proto ti, kteří klesli na takovou absolutní hranici, budou muset začít svou cestu znovu jako v éře první manvantary.

V první manvantaře nebyli žádní duchové, kteří vyrostli ve vědomí na planetární a galaktické duchy, dokonce neexistovali ani duchové, kteří vyrostli do vědomí rozumných bytostí a zvířat. „Svět“ byl úplně jiný. Pak nebyly žádné galaxie, hvězdy, planety. Pak byly další formy, které je pro vás téměř nemožné popsat svými pojmy. Možná, že termín kvantum lze aplikovat na stav zrna ducha v první manvantaře, ale ani potom si nejsem jistý vašimi pojmy. Světy a následné manvantary byly také odlišné. Až se nakonec až ve 12. manvantaře objevila první vesmírná tělesa fyzického podle vašich chápání plánu. Předtím se zrna ducha vyvíjela jako energetické impulsy, vlny. Bližší pojmy ve vašem jazyce nenajdu.

A teprve v pozdějších manvantarách se vytvořila struktura vesmíru, již podobná té, která je vidět nyní.

Nyní, aby se mohla inkarnovat na nějakém konkrétním místě, musí být duše přijata Duchem galaxie, Duchem hvězdného systému a Duchem planetárním.

Pokud duše kvůli svým karmickým okolnostem potřebuje inkarnaci na Zemi po inkarnacích, řekněme v systému Orion, pak **Duch Slunce duši přijme** a dá jí svou informační matici, abych tak řekl, pro život ve světech Sluneční soustavy, dál Duch Země dá svou matici, aby se duše stala pozemšťanem. **Tato matrice zůstane s duší navždy, jako informace o osobnosti a prošlapané cestě.**

Proto **má mnoho pozemšťanů** ve svých schránkách Ducha **matrice různých světů**, kde se inkarnovali před Zemí, včetně minulých manvantar, kdy Země vůbec neexistovala jako planeta, a planetární Duch Země, **vaše Matka Země** nebo syrová Matka Země byla stále na jiné úrovni – v říši božstev, ne planetárních Duchů. A její tělo bylo jiné, **ne planeta**.

Matrice světů se navzájem neruší a nezasahují do vývoje ducha, jsou to známky zkušenosti. A naopak pomáhají, pokud se například pro svůj vývoj potřebujete vrátit řekněme do systému

Sirius pro zrození v nějakém světě, ale již v jiné fázi, pak se jednou vytvořený matrix stane vaším snadným mostem pro inkarnaci. Podobně se bývalí pozemšťané, z nějakého důvodu, opuštění v dalekých světech hvězd a systémů, známých i netušených vám, mohou vrátit zpět na Zemi, aby splnili své osobní úkoly sebezdokonalování, karmické praktiky nebo specifické poslání pomoci vašemu světu anebo tomu, z kterého přišli. A pozemský matrix, uchovaný v nich, se pro ně stane snadným mostem na cestě na Zem.

Ale zároveň v jejich duších zůstane matrice světa, ve kterém pobývali.

Často jsou takzvané indigové děti, křišťálové děti a další, to jsou navrátilci, kteří byli v jiných světech nebo byli poprvé přivedeni na Zemi. Ale zároveň všichni **dostávají i pozemskou a sluneční matrici, protože bez nich není možné získat fyzické tělo na Zemi** ve sluneční soustavě. A tyto matrice jim dají – Duch Slunce a Duch Země. Podle vzoru fyzických rodičů vašich fyzických těl, se i oni stávají rodiči duchovních těl pro inkarnaci na Zemi - již s pozemskými rodiči.

Ale přitom Duch Slunce a Duch Země jsou rodiči pouze (duchovních) schránek vašich duší, nic víc. Nejsou rodiči vás, jako zrněk Ducha. Tak jako vaši lidscí otcové a matky jsou pouze rodiči vašich fyzických těl. Rukou, nohou a hlavou, ale nic víc! Nejsou rodiči vaší Duše, rodiči zrnka Ducha Absolutna.

Všechno na světě je stejné!

Je-li však na lidské úrovni stále omluvitelné považovat se za rodiče dítěte celého, bez oddělení jeho těla od ducha, jak se to děje na Zemi, pak pro úroveň planetárního nebo hvězdného Ducha takové nepochopení vede k jeho pádu a involuci.

Když se například jakýkoli planetární duch rozhodne, že je skutečným rodičem a stvořitelem, stvořitelem všech, kteří s ním přišli na svět žít, pak se vydá cestou involuce. Toto je **největší pád Vysokých duchů**. To se děje i v našem mladém Vesmíru, protože Absolutno stále nemá sílu tomu zabránit, ještě nedozrálo, je mladé a rozvíjí se skrze vás i nás.

A **padlí planetární duchové** a duchové hvězdných systémů začnou vysílat hrubé nízké vibrace, což vede ke vzniku tmavé hmoty (Překl.: hmoty antisvěta) a energie. Pokud Duch galaxie padl podle tohoto principu, pak se jeho galaxie připojuje k takzvanému antisvětu. Antisvět neboli svět temnoty v prostorech Vesmíru je obložením světa, jehož tvoří spirálovitá struktura.

V ideálním případě by měla být v bezvědomí. Ale padlá vědomí svými vibracemi do světa té spirálové struktury naskakují, jsou vtahována. A pokud jsou to duchové tak obrovských měřítek, jako jsou duchové galaxií, hvězdných systémů a planet, pak naopak světy těchto (padlých) galaxií a systémů působí v antisvětě.

Tak byl vytvořen antisvět temnoty a zla, ve vašem chápání, osídlený antivědomím.

V obložení světa, neboli v antisvětě, není žádná možnost evoluce, respektive vše se tam odráží ze světa Vesmíru. To znamená, že tamní evoluce se odráží i ve svém opaku, to znamená, že se mění v involuci. A to je touha vtáhnout vše do sebe, na rozdíl od evoluce jakožto odvíjení světů ze sebe sama, tedy rozdávání a nekonečný růst energií ven, rozkvětů.

Antisvět je absorbér a tedy agresor. Vědomí, která do toho upadla, vidí pravdu a ideál

dokonalosti v **pohlčení**. A v **sebeobětování vidí** smrt a destrukci, tak jako my vidíme destrukci v chování agresora. Jednoduše řečeno, vše, co je v našem světě krásné, vše, co je dobré a světlé - v antisvětě je ošklivé, strašné a je to zlo a temnota. Naopak, všechno jejich zlo, ošklivost a ničení, to se jim jeví jako světlé a vrcholné štěstí.

Pro vědomí je prakticky nemožné vymanit se z antisvěta, pokud nezmění svou vizi a neodhodí své iluze. Někdy zajatci antisvěta vnikají do našich světů násilím jako agresori, čímž snižují vibrace našich světů, například vašeho světa, který byl v této manvantare masivně napadán hordami z antisvěta vedenými civilizací Anunaki a jejich padlého Ducha hvězdného systému – Nibiru, tedy Lucifera.

Ale když pronikli na území našich světů z antisvěta, nezměnili své vědomí, což znamená, že zůstávají agresory a pohlcovači světů, což je hrozbou pro samotné Absolutno, zvláště pokud existuje mnoho takových průlomů. A musím říct, že Sluneční soustava a galaxie Mléčná dráha nejsou jediné, kdo mají ve Vesmíru tento problém. Stále existují světy, které byly vystaveny podobným útokům, a také tam probíhají vleklé války, stejně jako ve vašem světě, stojícím takřka v první linii s antisvětem. Tyto války nejsou způsobeny samotným prostorem antisvěta jako podkladem, jako protilehlou spirálou ve struktuře Vesmíru, ale padlými vědomími, která se tam skutálela a stala se antivědomími. Počínaje padlými duchy galaxií a hvězdných systémů, jako je Lucifer, až po černé civilizace inteligentních monster a samozřejmě hordy nerozumných entit.

Pouze změna vědomí padlých duchů je může zachránit a poslat je odpracovat karmické dluhy, které napáchali v hustých iluzích antisvěta. A pak by, abych tak řekl, měli spatřit světlo před další Nocí Brahmy, protože během této noci se, obrazně řečeno, Absolutno - Vesmír, jakoby zakuklí k novému zrození, jak to dělají motýli. A v té době je jeho obložení antisvětem jakoby vymazáno a recyklováno.

Možná, že Absolutno zase nebude mít dost síly, aby to všechno smazalo z toho nejtrvalejšího znečištění v ohništi nejtěžších padlých duchů, které se mohou znovu projevit v příštím Brahmově ránu, jako tomu **bylo naposledy**. Ale přesto **bude naprostá většina antivědomí, včetně planetárních padlých duchů, zpracována do stavu původních nevědomých zrnek ducha.**

Právě tato nevědomá zrna, kompletně zpracovaná na primární materiál, se stanou nově zrozenými dušemi příští manvantary. Tak to bylo i dříve.

Duchové zrození v nevědomém stavu (neuvědomující si sebe jako osobu) začínají svou cestu zpočátku z atomů a částic (jako projev ve vašem fyzickém světě). Postupně jim opět narostou skořápky a stanou se seberealizovanými dušemi, to znamená, že dostanou seberealizaci v sobě. Ale to už budou úplně jiná vědomí a duše, a ne ta antivědomí, která byla. Bývalá antivědomí jsou zničena jako informace ze zrn ducha během Noci Brahmy. Někteří sice mohou znovu zpomalit nebo začít padat a stát se opět antivědomím, ale to záleží pouze na těchto duších samotných. Pokud se to stane, pak budou příští Noci Brahmy znovu zpracovány, do stavu nevědomých zrnek ducha.

S každou novou manvantarou se tedy rodí určitý počet nových zrnek ducha, která začínají růst a

mění se v mladé duše. Získávají se ze zpracovaných zrn ducha těch, kteří upadli do antisvěta. Ty duše, které nepadly, ale dokázaly si zachránit své obaly a informace vědomí jako jednotlivci, s Jitrem Brahmy získávají zpět své formy podle dochovaných informačních matic a pokračují ve své evoluční cestě v nově vznikajících světech, planetách a systémech.

Proto „nejmladší“ duše ve vesmíru, narozené dnes ráno Brahmy, žijí jako nevědomé ve světech prachu a atomů. Za svou situaci si ale mohou sami, protože v předchozí manvantaře to byli oni, kdo klesl tak, obrazně řečeno, že z nich zůstala jen zrnka ducha, která si nebyla vědoma sebe sama.

Ty duše, které považujete za mladé a nezkušené, zapletené do iluzí vašeho světa nebo upadlé do antisvěta, jsou velmi staré, jinými slovy, jako vy nebo my. Koneckonců, všechny duše jsou stejně staré, narozené v první manvantaře, a kdo je nyní – kde a v jaké podobě, záleží jen na cestě vývoje každého ducha. Ale oni se prostě mnohokrát obcházeli v kruzích, zapletení do iluzí sobectví. Je to totiž ona, kdo nakonec vede k pádu, kdy se promění v obludnou pýchu. Právě tato pýcha je tím pravým zrcadlem, které odráží pro anti-vědomí jejich anti-svět od skutečného světa a činí je anti-vědomími.

Tato neodolatelná pýcha je inspiruje k tomu, že právě oni budou schopni do sebe absorbovat celé Absolutno, což znamená, že musí agresivně absorbovat světy a jejich zdroje pro SVŮJ růst a moc. Je to tato iluze, která vytváří anti-svět. V reálném světě by se totiž vědomí mělo naopak snažit rozpustit sebe a dokonce i svou osobnost v Absolutnu, aby s ním bylo zajedno, a ne ho v SEBE rozpustit, jak se dělat snaží antivědomí nestvůr.

Všechna ostatní zla jsou pouze projevy této iluze, která leží v samotných hlubinách antivědomí. A pokud duchové našich světů v sobě dovolí tuto iluzi, spadnou tam také. A pokud to nemohou překonat před nocí Brahmy, budou zpracováni do nevědomého zdroje. A pak v další manvantaře Absolutno zrodí nová semena Ducha z tohoto nevědomého zdroje. To je skvělý zákon!

Na základě toho se vám může zdát, že kdyby nebylo padlých antivědomí, pak by se nové duše již nerodily v Ránu Brahmy. A skutečně je to tak. Absolutno rozprášilo všechna svá zrna Ducha ihned při svém zrození. A nově zrozená zrna ducha v následujících manvantarách jsou výsledkem selhání ve vývoji těchto zrn se ztrátou uvědomění a s přerostlými obaly. Faktem ale je, že akt stvoření zrn Ducha není hlavní věcí ve vývoji Absolutna. Nepotřebuje neustále tvořit něco nového, zvláště když je to nemožné kvůli zákonu zachování energie, který znáte.

Hlavní věcí pro Absolutno je, že se tato zrna Ducha rozvíjejí, vytvářejí obaly, získávají sebeuvědomění a zlepšují se na jeho Úroveň, odhalující celý Vesmír ve svém zrně jako v hologramu. Právě tyto procesy evoluce duší umožňují, aby se vyvíjelo samotné Absolutno. A tvorba je okamžitá. A jen díky chybám evoluce konkrétních zrn a jejich pádu do temnoty je Absolutno nuceno každou manvantaru zpracovat tuto strusku a znovu zasít zrna ducha, zcela očištěná od vědomí sebe jako na samém počátku stvoření.. Absolutno tedy znovu spustí všechny své částice do evoluce. A to se děje už 33 manvantar. A v každé mnoho duší chybuje a padá a ničí své skořápky. Proto je Absolutno znovu a znovu nuceno recyklovat tuto strusku a znovu vyhazovat nevědomá zrna, která ztratila svou osobnost, do ohniště evoluce od nuly.

Teoreticky mají všichni obyvatelé temných světů stále šanci uniknout před další Nocí Brahmy, dokonce i Lucifer a jeho Anunaki, ale čím více přinesou našemu světu utrpení, tím těžší

bude jejich odpracování, abych tak řekl. Koneckonců, všechno, co udělali během svého vzhledu, na ně dopadne a začnou pocítovat následky všeho zla, které způsobili, inkarnovat se a umírat miliardkrát v těch nejprimitivnějších světech, pro které jsou jejich obaly stále uchovány. Pokud sami svým pádem zničili na zem všechny své skořápky zodpovědné za reinkarnace v královstvích rozumných, nerozumných, zvířat, rostlin, kamenů, entit a dalších, pak stejně budou muset jít jen do zpracování. Žádná taková spása neexistuje, však zničili sami sebe! Nikoliv Absolutno! Sami ve svých iluzích požírali své kdysi nashromážděné schránky duší, kterým říkáte jemnohmotná těla a která jsou zodpovědná za inkarnace v různých světech. Jsou-li obaly ducha pohlcené sebou samým, znamená to, že duše zemřela, jen zrnko Ducha zůstává pokryto iluzorními antislupkami černého světa, které je schopno rozbít pouze Absolutno během Noc Brahmy.

Asi byl můj příběh pro mnohé velmi komplikovaný a matoucí. Pro mě je velmi obtížné převést znalosti, zde uložené, do plochých a okleštěných pojmů vašeho světa a jazyka. Ale ti, kteří jsou připraveni tuto informaci přijmout, ji pochopí a vy už jich máte mnoho - ačkoli většina stále dřímá v plochých iluzích, ve kterých je pro ně prostě pohodlné existovat, spoléhajíc na iluzorního všeodpouštějícího Boha, odmítají neúprosný zákon karmy a prezentují se pouze jako omezený kus živého masa, které potřebuje jídlo, pití, přístřeší a oblečení... a další materiální statky.

Samozřejmě, přijmout zákon karmy znamená mít odvalu převzít zodpovědnost za své činy, být dospělým ve vědomí, a ne dítětem, které je neustále chtivé po potěšení a pokušení, a když pak vidí výsledný žalostný výsledek, začne obviňovat všechny kolem a okolnosti. Nebo si dokonce uvědomí, že je to výsledek jeho činů a myšlenek - začne nevidět jasně do té míry, aby se dřívější pokušení stalo navždy nechutným, ale prostě Bohu řekne: „Odpusť mi, neudělám to znovu“ jen proto, aby Bůh odstranil následky špatných skutků... A pokušení zůstává zároveň stejně lákavé a při první vhodné příležitosti opět převládne a poznání následků je dobře skryto v pocitu "možná se to přežene" jak se říká. A pak další „Už to neudělám“, ale nejde to!

To je iluze odpuštění, jen následky jdou hlouběji, ale zároveň se stávají těžšími a přenášejí se do další inkarnace. A komu by se chtělo takového dětského myšlení. Je snazší zůstat ve svých iluzích a lenosti pro sebezdokonalování. Bohužel, ale takových je vtělena drtivá většina. A proto právě ti Anunakiové našli své následovníky mezi lidmi a udělali z nich dozorce – správce vašeho světa.

Ano, váš svět byl vibračně snížen, ale ti, kteří se nadále zdokonalovali a nenechali líně všemu volný průběh, nestarali se pouze o zařizování dočasného tělesného života, váš svět již dávno opustili nebo rozvazují jeho poslední pouta, postupně prohlízejíce iluze těžkých vibrací.

Z těch, kteří ve vašem světě vědí, jsou jen ti, kteří nadále tvrdošijně nosí světlo pravdy, pomáhají vzhledu těch, kteří jsou líní se sebou pracovat nebo pomáhají těm, kteří světlo již viděli, ale mají spoustu karmy dluhy uvázané v iluzích minulosti. Koneckonců právě v tom vidí svou osobní cestu sebezdokonalování, dále procházejí znovu a znovu ohněm vašeho drsného světa a dělají ho trochu jasnějším.

Takoví byli Proroci-Učitelé, kteří přicházeli k lidem a nosili poznání ve formě Učení, které se pohříchu změnilo v náboženství rituálů, opět od velké lenosti duší k sebezrovoji. Je přece snazší bezmyšlenkovitě opakovat rituály, než vypracovávat své chování, myšlenky a život v sobě, než se snažit zaujmout pozici druhého a nevidět vše jen ze své osobní pozice.

I ve svých nízkých vibracích můžete velmi rychle získat svobodu, pokud nemáte závazky minulosti. Jsou to oni, kdo drží v okovech spoustu osvěcených duší, protože všechno si musíte vyřešit v různých situacích a s každým, s kým jste začínali v chybných vztazích lásky, přátelství, žárlivosti, materiálních hádek, závisti a dalších věcí, dalších věcí...

Proto musí člověk prožít mnohem více inkarnací a zároveň opět mnozí propadnou pokušením. Ale opět se hrouť jen ten, kdo si to přeje, pro koho je pokušení silnější, což znamená, že vhléd byl jen iluzí na chvíli. Kdokoli plně viděl světlo, v nové inkarnaci bude mít stále vůli a vnitřní jádro odolávat pokušením. Ti, kteří toto nemají, ve skutečnosti neprozřeli, spí a vidí pouze sen o vhledu nebo jej viděli v minulosti, protože znovu lpí na pokušeních.

Dokonce i duše, které přišly do vašeho světa z jiných světů, z jiných planet, „indigové“ a další, kteří kdysi žili na zemi nebo ne, přicházejí jen proto, aby rozvázali něco z minulosti nebo prošli zkouškami. Ale často jsou mnohem slabší, než duše, které na Zemi žijí dlouhou dobu; utíkají před obtížemi mnohem rychleji než pozemšťané. Nemohou se začlenit do vašeho světa a často páchají sebevraždu, aniž by si uvědomovali, že to problém nijak nevyřeší, protože budou vrženi zpět do inkarnace a znovu s tou samou karmou.

Ve virtuálním světě her nebo fantasy knih, které často skutečně popisují světy, ze kterých pocházejí, můžete žít, jak chcete. Ostatně autoři těchto knih často popisovali světy, ve kterých sami kdysi žili. Ale alespoň napsali tyto knihy a hovořili o jiných světech na Zemi. I když ve vaší době lze tuto skutečnost využít pouze k získání materiálního bohatství.

Lidé, vtělení na Zem z jiných světů, kteří si hrají a čtou a zároveň nic nevytvářejí, nadále žijí životem svých předchozích inkarnací, nazývají se elfy, trolly, gnómy, různými tvory ve vašem světě a ve skutečnosti hrají nekončící role v pozemském životě. Přitom neplní to, pro co byli na Zemi vysláni; zůstávají cizinci. A to je rozhodně klamná mise. Nikdo, ani jeden duch nepřichází do jiného světa, aby jen pomohl sobě.

Pokud jste přišli do jiného světa, musíte žít v tom světě a přinášet do něj dobro, a ne být cizincem, ne pokračovat v žití v původním světě. To znamená, že ještě nejsou takové síly, které by mohly plně žít v pozemském světě a zároveň pomáhat svému světu. To může snadno vést k úpadku ducha.

Možná je pro mnohé z vás to, co jsem právě řekla, obecně nepochopitelné. Ale tady vidíme, že na Zemi se spousta těchto „indigových“ začala inkarnovat; skutečně přicházejí.

Mohou mít neobvyklé nadání, ale v zásadě si myslí, že jsou pro vás výjimeční, a tak upadají do pýchy a začínají svůj pád, aniž by dokončili některou ze svých misí.

Proč tedy přicházejí a kdo je posílá? - ptáte se. A to je velmi zajímavá otázka.

Faktem je, že jakmile se váš hvězdný systém začal přibližovat k určitému prostoru vesmíru, který byl ve vašich dávných dobách nazýván érou Satya Yuga, samotná planeta začala zvyšovat své vibrace, i když velmi pomalu. Zároveň Anunakští vetřelci a další agresori z antisvěta nechtějí ztratit vaše území a všemi možnými způsoby začali prorážet portály se světy, jež mají vibrace podobné jako jsou vaše. Z nízkých světů se sami nemohou dále prolomit, odpomáhá tomu velké zadržování světlymi vesmírnými civilizacemi ve světech blízkých vašemu, ale i na vzdálených

drahách.

Takže do těchto portálů se začaly nějak dostávat odtělesněné duše z různých světů, které mají podobné tomu vibrace a částečně jsou zajaté temnými civilizacemi. V podstatě jde o kdysi odtržené pozemšťany, kteří jako uprchlíci utekli z vašeho systému do jiných světů, aby se nevtělovali a neprocházeli všemi těžkostmi vašeho světa.

Nyní, podle prastarých karmických spojení, se vracejí s informacemi v duši o pozemském matrixu. Ale velmi netouží narodit se sem, a všemi možnými způsoby opouštějí realitu, ponoří se buď do virtuálního světa nebo do světa knih nebo filmů, a nadále chtějí žít jakoby ve své staré inkarnaci v jiných světech. Využívají knihy, filmy a hry jako informace o těchto světech, přinášené autory těchto knih a filmů z vesmíru nebo také ze staré osobní zkušenosti.

Tito „indigoví“ často propadají iluzi starého života v jiných světech a stávají se v tomto světě vyvrženci. Jejich osudem je nenaplněné poslání, ani tam, ani tady na Zemi. Pozemská karma zůstává nepropracovaná - dojde-li k sebevraždě, nebo k duševní poruše kvůli neschopnosti přijmout novou realitu a na chvíli opustit tu starou.

Ale Anunnaki je potřebují! Jsou potřeba jako experimentální materiál, protože mnoho z nich je ovlivněno energetickými viry jiných temných civilizací a Anunnaki chtějí zkušenosti z těchto temných světů převzít. K tomu tady potřebují tyto "indigové". Zvláště důležitá jsou pro ně zkušenosti robotizace duší a vymazání paměti duše nejen ve fyzickém těle, ale i mezi inkarnacemi, a tuto zkušenost mají některé temné civilizace, které zasáhly jiné galaxie našeho Vesmíru.

Proto někteří přistěhovalci z jiných světů – tzv. „indigo“ nebo „krystaly“ - se mohou nazývat energetickými roboty, boty nebo některými jinými technickými entitami.

Možná nejsou techničtí, ale říkají vám, že už vás nesou do jiných dimenzí ke světlu a dobru, že jste všichni milováni a je vám odpuštěno. To jsou jiní... Ale jsou zapadlí v iluzi. Anunnakiové je také potřebují jako zkušenost se vkládáním duší do poklopů iluzí, jakéhosi virtuálního prostoru.

Není náhodou, že váš svět je plný vývoje, který je na pokraji biorobotizace, čipování a mazání paměti a osobních informací. Zkouší se také technologie mocných zombíků, jako různé sekty a podobná hnutí, kdy lidem vsugerujete, že je všechno v pořádku a že všichni už vzešli, že se všichni transformují, aby žili ve světlé budoucnosti. Anunnaki takové experimenty potřebují, dívají se na to, kdo je zombifikovaný, ten je pro ně v pořádku, neboť technicky zombifikování bioroboti mohou být jejich nejlepšími otroky.

Proto by se všichni tito „indigoví“, „krystaly“ a další, jako všichni pozemšťané, měli v první řadě zdokonalit a nenechat se zlákat pýchou a nějakými vysokými posláním, která jim byla údajně dána v jejich jiných světech. To je nejdůležitější. Musí především zapadat do vašeho světa a snažit se mu něco dát a nevzdalovat se od něj, aby se nestali experimentálním materiálem Anunnaki.

Mimochodem, existují i přímí poslové světů temnoty nebo falešného indiga. Lze je poznat podle strašlivě zlého charakteru a gigantické pýchy, krutosti, neovladatelných emocí nebo naopak chladného cynismu a bezcitnosti v kombinaci s krutostí. To jsou monstra temných světů, která nosí umělé energetické obleky z modro-černých energií, které dokážou oklamat trojrozměrný prostor a vtělit je do fyzických těl, a nějak vám o nich už bylo řečeno... (Viz téma " [Indigo a falešní indigoví](#))

poslové z různých světů ").

Absolutno pouze rodí zrnka Ducha, zbytek je stvořen těmito zrny samými. Pouze jejich seberozvoj může vést buď k pádu do temnoty, nebo k růstu vědomí a následně sebezdokonalování samotného Absolutna. Absolutno se zdokonaluje právě ve svých zrnech, v duších, a tedy ve vás i v nás. Proto váš svět v podstatě závisí na vás.

Zachránit ho můžete jen vy sami, na pomoc přijdou další duše, jiné civilizace, které zadržují Anunaki ve vaší přední linii. Nebudu se zabývat tím, proč zde nezaútočí a nezničí Anunaki. Toto a hrozné důsledky těchto činů vám zde již bylo mnohokrát řečeno. (Viz další témata webu).

*Absolutní neboli Jediný Bůh vám nepřijde na pomoc jako nějaký druh všemocné bytosti, protože je rozptýlen ve vás a v duších jiných civilizací a přichází do nich jako jiskra, stejně jako do vás, aby vám dodal sílu. **Kromě všech svých výtvorů neexistuje.** Celý vesmír je On. Pravděpodobně, až to pochopíte, budete schopni překonat velmi dětinské vědomí, o kterém jsem mluvila na začátku, a začnete duchovně růst a dospívat a pomáhat Absolutnu v jeho Stvoření.*

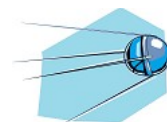
Hlas mimozemšťanky utichl a nastalo zvonivé ticho. Svou podivnou září dál vyzařoval jen obrovský krystal, ve kterém se také vznášely všechny modely planet, hvězd, galaxií. Nebo snad ne modely... Vždyť už není jasné, kde je tato místnost, kde je křišťál... Všechno zmizelo a jen svítící vesmírný prach v nekonečném oceánu hvězd je jako živý tanec v duhových melírech...

Zapsala Valeria Kolcova

12.07.2019

<https://shambavedi.blogspot.com/2019/07/blog-post.html>

ze dne 12. července 2019

fyzikální a duchovní témata

ver. 18.5.2025 nachystal

Bohumír Tichánek